

Podoba, katero vidite v tem sestavku, kaže vam grad Laksenburški, ki je blizu tri ure od Dunaja proti jugu. V cesarskem dvoru Laksenburgu, kder se je porodil tudi cesarjevič Rudolf, naslednik našemu presvitemu cesarju, ugledala je luč sveta tudi Njegova presvitla hčerka, princeza Elizabeta. Grad Laksenburg, obdan s prekrasnimi gaji in vrtovi, spada med najstarejša poslopja avstrijskih vladarjev. Užé sredi 14. stoletja je bil ta grad svojina avstrijskih knezov in od tega časa so vsi avstrijski vladarji skrbeli in delali za njegovo olepšavo; a največ je storila v njegovo krasoto slavnega cesarica Marija Terezija. Tudi njen sin, cesar Josip II., prebival je rad v tem prekrasnem cesarskem dvoru. Lepi, veliki gaj (park), ki se okolo gradu razprostira, zasajen je bil za vladarstva cesarja Frana I. Poslopje je v gotiškem slogu sezidano ter prava podoba starodavnega vitežkega domovja. Strehe na stolpih so pokrite z raznobarnimi opekami: jeden stolp nima strehe ter se po planoti njegovega vrha lehko hodí.

Malo ne vsak tujec, kateri pride na Dunaj, podá se v Laksenburg, da si ogleda ta prekrasni cesarski grad, njegove znamenitosti in zelene gaje; a z rojstvom princeze Elizabete, prve hčerke cesarjeviča Rudolfa, dala se je Laksenburgu še posebna znamenitost.

Novorojena princeza Elizabeta ima modri očesci in zlate lasce ter je, kakor časopisi poročajo, živa podoba svoje presvitle matere Štefanie.

Tudi mi kličemo s prisrénim veseljem: Bog blagoslavi mlado princezo, da bode rastla in se razvila v radost svojih presvitlih roditeljev in cele cesarske rodovine! *Ivan Tomšič.*

 x

Zlati listi.

(Iz poljskega preložil T.-ar.)

1) Najboljša pokora so dobra dela. *(Ljudevit Jenike.)*

2) Uboštvvo je huda reč, to vem iz skušnje; a vender ne škoduje mladieniču, ako ga osoda vrže iz ladije in mora plavati z lastno močjo. *(Garfield.)*

3) Varičen človek je dobrotnik človeškej družbi. *(Adam Smith.)*

4) Nagiba se drevó, kadar sadje dozoréva;

Niža se oblak, kadar ga dež obtežuje:

Takó se plemeniti ne vzpenja k višku,

Ponižen je, čim bolj je imeniten. *(Jos. Szujski.)*

5) Delaj z duhom, da bodeš imel svoje mnenje in svoja dela. *(Jos. Szujski.)*

6) Delo ní sramota v nobenem stanu; prava sramota je — lenoba. *(Jos. Szujski.)*

7) Smrtna senca je zibelka jasnih zvezd. *(Jos. Szujski.)*

8) Naš duh vzraste ne v svojevolji, ne v razuzdanosti, ne v zarilevanji vere in običajev, nego v gorečej, prostej pobožnosti, v krepostih in ljubezni do tega, kar je lepo in vzvišeno. *(Kazimir Brodzinski.)*

 x